

המבקשים:

1. המוקד לפליטים ומהגרים, ע"ר 580333094
2. היא"ס ישראל, ח.פ. 520017799
3. א.ס.ף - ארגון סיוע לפליטים ולמבקשי מקלט בישראל, ע"ר 580474955
כולם ע"י עוה"ד מיכל שוורץ (מ"ר 78570) ו/או נטע מישלי
ו/או עדי כורם ליבנה
מהמוקד לפליטים ולמהגרים
וכן ע"י עו"ד מירב בן זאב ו/או עו"ד נמרוד אביגאל
מארגון היא"ס ישראל
כתובת להמצאת מסמכים:
רח' הצפירה 18, תל אביב
דוא"ל: michal@hotline.org.il
טל': 0524-846424 ; פקס: 03-6844812

- נ ג ד -

המשיבים:

1. שר הפנים
2. רשות האוכלוסין וההגירה, משרד הפנים
3. משרד החוץ
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רח' מח"ל 7, ירושלים
ת.ד. 49333, מיקוד: 9149301
דוא"ל: ez-jer@justice.gov.il
טל': 073-3920000 ; פקס: 02-6468053

בקשה דחופה למתן צו ביניים ולצו ארעי במעמד צד אחד

מוגשת בזאת בקשה דחופה למתן צו ביניים לפיו:

- א. תוקפא החלטת המשיב 1 מיום 8.1.2024 (שנמסרה לעותרים ביום 29.1.2024 וצורפה כנספח 1 לעתירה), לפיה "אין מניעה בהחזרתם של אזרחי אתיופיה, כולל אזרחי אתיופיה מחבל טיגראי, חזרה למדינתם";
 - ב. תוקפא החלטת המשיבה 2 (שהודעה עליה פורסמה ביום 10.1.2024 וצורפה כנספח 2 לעתירה), לפיה החל מיום 10.2.2024 יינקטו פעולות אכיפה כנגד שוהים בלתי חוקיים מאתיופיה;
 - ג. המשיבה 2 תמשיך לחדש את רישיונות הישיבה שבהם מחזיקים אזרחי אתיופיה בישראל; ולאילו מהם שאינם מחזיקים ברישיון ישיבה בשל מחדלה לקיים את הדין – תנפיק להם רישיונות ישיבה כאילו הגישו בקשות מקלט הממתינות להכרעה.
- והכל עד להכרעה בעתירה.
- כן מתבקש בית המשפט הנכבד לתת צו ארעי במעמד צד אחד וזאת עד לקבלת תגובתם של המשיבים ולהחלטה בבקשה לצו ביניים.

בקשה זו מוגשת לאור שינוי המדיניות שעליו החליט שר הפנים, ללא פרסום מלוא התשתית העובדתית שבבסיסו, לפיו תבוטל מדיניות ההגנה הזמנית מפני הרחקה שחלה על אזרחי אתיופיה השוהים בישראל. מדיניות זו חלה ביחס לאזרחי אתיופיה ממוצא טיגרי החל מנובמבר 2021, אז החליטה המשיבה 2 (להלן: "הרשות"), בעקבות פניית העותרים 1 ו-2, ולאור המצב המסוכן בחבל טיגראי, כי אזרחי אתיופיה ממוצא טיגרי אשר הגישו בקשה לפתיחת תיק המקלט שלהם יקבלו רישיון לפי סעיף 2(א)(5) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952 "עד לסיום הטיפול בפנייתם"; ובאופן מוצהר ביחס לכלל אזרחי אתיופיה החל מיוני 2023, אז, לאור חוסר היציבות באתיופיה והעובדה כי לא ניתן היה לשלול פוטנציאל לסכנה מוגברת לכלל השבים לאתיופיה, החליטה הרשות להחיל לגבי כלל אזרחי אתיופיה בשטחה מדיניות של אי-הרחקה (בפועל, הרשות הודיעה במסגרת הליך פרטי שהיא אינה מבצעת הרחקות לאתיופיה כבר במרץ 2022).

החלטה זו של שר הפנים והרשות התקבלה בניגוד מוחלט לקבוע במשפט המינהלי הישראלי בנוגע לסבירות ההחלטה המינהלית ושינוי מדיניות נהוגה, בניגוד להנחיית נציבות האו"ם לפליטים באשר לתנאים ולאופן שבהם ניתן להסיר הגנה זמנית ובניגוד לעמדתה הספציפית של נציבות האו"ם לפליטים ביחס להחזרת אזרחי אתיופיה למדינתם. בנוסף, ההחלטה עומדת בניגוד למידע העולה משלל מקורות בינלאומיים מהימנים, לפיהם המצב באתיופיה מבחינה ביטחונית, פוליטית והומניטרית חמור ביותר, עד כדי סכנת חיים לתושבי אזורים נרחבים במדינה ואוכלוסיות שלמות בה, כך שהרחקת אזרחי אתיופיה למדינתם עולה כדי הפרת עקרון אי-ההחזרה לו מחויבת המדינה. יתרה מכך, **ההחלטה עומדת בניגוד מוחלט למצב באתיופיה כפי שהוא עולה מסקירה שערכה יחידת הטיפול במבקשי מקלט ברשות, שעל בסיסה נטען ששר הפנים גיבש את החלטתו**. מסקירה זו עולה שלא זו בלבד שהמצב באתיופיה לא השתפר ברמה שתאפשר חזרה בטוחה וסבירה של אתיופים למדינתם, אלא שבחלקים נרחבים של המדינה המצב הפוליטי, הביטחוני וההומניטרי נמצא במגמת החמרה.

דחיפותה של הבקשה נובעת מהודעתה של הרשות מיום 10.1.2024 (אשר צורפה כאמור כנספח 2 לעתירה), לפיה בתוך 30 ימים, קרי **ביום 10.2.2024, היא תחל לנקוט בפעולות אכיפה (מעצר וגירוש) נגד אזרחי אתיופיה ששוהים בישראל ללא רישיון ישיבה**. הודעה זו פורסמה תחילה¹ רק בעברית ואנגלית באתר האינטרנט של הרשות; ללא כל דיון ציבורי או שקיפות; מבלי לפרסם את ההחלטה עצמה או את התשתית העובדתית שעליה היא מבוססת; ומבלי שניתנה לאזרחי אתיופיה שנפגעים מההחלטה זכות טיעון. דחיפותה של הבקשה גם נובעת ממדיניות הרשות עד כה שלא לאפשר פתיחה מחודשת של בקשות מקלט שהוגשו מטעם אזרחי אתיופיה בשל שינוי הנסיבות הקיצוני במדינתם, והחלטה חלף זאת לגביהם מדיניות אי-הרחקה; ומכך שגם כעת כלל לא ברור אם וכיצד יתאפשר למבקשי מקלט אתיופים שבקשתם למקלט נדחתה בעבר אולם לאור המצב הנוכחי במדינתם, יעמדו בפני סכנה לחיים או לחירות אם יכפה עליהם לשוב לאתיופיה, לשטוח טענותיהם כי יש להעניק להם מעמד פליט או לכל הפחות להימנע מהרחקותם.

המשמעות האופרטיבית של ההחלטה שנתקפת בעתירה ושאת כניסתה לתוקף מבוקש כאן להקפיא היא שהחל מיום שבת הקרוב, רישיונות הישיבה של אזרחי אתיופיה השוהים בישראל מכוח מדיניות ההגנה הזמנית מפני הרחקה יפוגו, והם יעמדו בפני הליכי אכיפה, מעצר וגירוש למדינה בה נשקפת סכנה ממשית לחייהם, לחירותם ולביטחונם.

¹ ביום 28.1.2024 פורסם בהודעה באתר הרשות [קישור](#) לתרגומה לאמהרית; ותרגומה לאמהרית נמסר למבקשי מקלט ואזרחי אתיופיה אחרים שהתייצבו במתקני הרשות כשבועיים לאחר פרסומה.

יצוין שבהליכים דומים בעבר שבהם העותרים כאן וארגונים אחרים ביקשו צווי ביניים להקפאת החלטה על הסרת הגנה קבוצתית זמנית – נעתרו הערכאות לבקשות בעיקרן או במלואן :

- בעתירה שהוגשה נגד החלטה של שרת הפנים להסיר את ההגנה הקבוצתית מעל אזרחי הרפובליקה הדמוקרטית של קונגו (להלן: "קונגו") בישראל (עת"מ 7436-05-22 **המוקד לפליטים ולמהגרים ואח' נגד שרת הפנים ואח'**), הגישו העותרים בקשה לצו ארעי וצו ביניים לפיהם תוקפא ההחלטה על הסרת ההגנה עד להכרעה בעתירה והרשות תמשיך לחדש את רישיונות הישיבה שבהם החזיקו אזרחי קונגו בישראל. **כבר ביום הגשת העתירה נתן בית המשפט הנכבד (כב' הש' דוד גדעוני) צו ארעי שהקפיא את ההודעה בדבר הפסקת מדיניות אי ההרחקה, "כדי למנוע נזק משמעותי ובלתי הפיך"** (החלטה מיום 3.5.2018). **בהמשך, לאחר קבלת תגובת המשיבים שבה לא התנגדו למתן צו ביניים, ניתן צו ביניים כמבוקש** (החלטה מיום 18.5.2022).

- בעת"מ 69543-12-18 **המוקד לפליטים ולמהגרים ואח' נגד רשות האוכלוסין וההגירה**, עתירה נגד החלטה קודמת על הסרת ההגנה הזמנית מעל אזרחי קונגו (שהתקבלה ב-2018) (החלטה שבעקבות הגשת העתירה שר הפנים חזר בו ממנה), הוגשה בקשה דחופה למתן צו ביניים וצו ארעי במעמד צד אחד, שיורה על הקפאת הודעת הרשות על הסרת ההגנה הקבוצתית וכן על המשך חידוש רישיונות הישיבה מהסוג שבהם החזיקו אזרחי קונגו בישראל – עד להכרעה בעתירה. כבר ביום שלמחרת החליט בית המשפט הנכבד (כב' השופט עודד שחם) על מתן צו ארעי המורה על הקפאת הודעתה של רשות האוכלוסין, וזאת כדי "למנוע נזק חמור ובלתי הפיך" לאזרחי קונגו בישראל (החלטה מיום 31.12.2018). בהמשך, וטרם הגיע המועד להכרעה בבקשה לצו ביניים, קבע בית המשפט הנכבד כי עד להכרעה בבקשה לצו הביניים יחודשו רישיונות הישיבה של אזרחי קונגו שבהתאם להחלטת שר הפנים היו נותרים ללא רישיון תקף (החלטה מיום 9.1.2019).

- בעת"מ (מינהליים י-ם) 53765-03-12 **א.ס.ף – ארגון סיוע לפליטים ולמבקשי מקלט בישראל נ' משרד הפנים**, שהוגשה נגד הסרת ההגנה הזמנית מעל "אזרחי" דרום סודן, נתן בית המשפט הנכבד (כב' הש' ד"ר יגאל מרזל) צו ארעי שהשעה את הודעת משרד הפנים על הפסקת המדיניות וכוונה לנקוט בהליכי אכיפה נגד "אזרחי" דרום סודן שיישארו בחלוף חודשיים מפרסום ההודעה בישראל (החלטה מיום 29.03.2012). יצוין שבסופו של דבר העתירה נדחתה לגופה טרם הוכרעה הבקשה לצו ביניים (פס"ד מיום 07.06.2012).

לעמדת המבקשים, סיכויי העתירה הגבוהים ומאזן הנוחות אשר נוטה באופן מובהק לטובתם מצדיקים מתן צו ארעי וצו ביניים אשר יקפיא את החלטות המשיבים 1 ו-2 וישמר את המצב שהיה קיים עובר להן, וזאת לכל הפחות עד הכרעה בטענות המהותיות שעולות בעתירה. כל זאת, כפי שעשה בית משפט נכבד זה במסגרת עתירות דומות בעבר.

יחד עם בקשה זו מוגשת על-ידי המבקשים עתירה מינהלית כנגד החלטות המשיבים. כל האמור בעתירה, על נספחיה, מהווה חלק בלתי נפרד מבקשה זו. על כן, וכדי שלא לחזור על הדברים, יובא הרקע העובדתי להלן בקצרה, והמבקשים יתמקדו בסיכויי הערעור ובמאזן הנוחות, המטים את הכף בבירור למתן הצוים כמבוקש.

תמצית העובדות שבבסיס הבקשה

1. כפי שמפורט בעתירה בהרחבה, בחודש נובמבר 2020 פרצה במחוז טיגראי בצפון אתיופיה מלחמה בין כוחות הצבא הפדרלי של אתיופיה לכוחות המגן של ממשלת טיגראי, שאליה הצטרפו כוחות זרים ומיליציות חמושות. אין מחלוקת כי הלחימה בחבל טיגראי לוותה בהפרות חמורות של זכויות אדם ובהן פגיעה ללא הבחנה באוכלוסיה אזרחית; הוצאות להורג ללא משפט; עינויים; מעשי אונס, עבדות מין ופגיעות אחרות בנשים ונערות כחלק מהלוחמה; עקירת אוכלוסיות; ביזה והרס רכוש ציבורי ופרטי. באוגוסט 2022 ההערכה הייתה שבין 385,000 ל-600,000 אזרחים מתו במהלך הלחימה (מספר זה לא כולל את כל הלוחמים), כאשר אוכלוסיית טיגראי כולה מונה כ-5.5 מיליון איש, מה שהופך אותה לאחת המלחמות הקטלניות ביותר במאה הנוכחית. במרץ 2023 מזכיר המדינה האמריקאי בלינקן הכריז כי כל הצדדים לסכסוך בצפון אתיופיה ביצעו פשעי מלחמה, וכי כוחות הממשל האתיופי ובני בריתו אחראים לפשעים נגד האנושות, כולל רצח, אונס וצורות אחרות של אלימות מינית ורדיפה.² רדיפת הטיגריים התפשטה ברחבי המדינה, והם התמודדו עם מעצר המוני ושרירותי ממושך במתקני מעצר רשמיים ובלתי רשמיים שבהם נחטפו, נרצחו, עונו וטופלו באכזריות; סבלו מאפליה פורמלית שמנעה מהם גישה לשירותים בסיסיים וסיוע הומניטרי; דיכוי והפרת זכויות נוספות.
2. על רקע זה, ובעקבות פניות העותרים אל המשיבה 2 בנושא, ביום 2.11.2021 הודיע לעותרים מר אדלשטיין, ראש מינהל אכיפה וזרים ברשות, כי גורמי המקצוע במשרדי הממשלה הרלוונטיים עוקבים אחר המתרחש בחבל טיגראי, וכי נוכח השינויים הפוליטיים שמתרחשים באתיופיה הם ממשיכים לעקוב אחר ההתפתחויות. עוד הודיע כי "בשים לב לאמור, אזרחי אתיופיה ממוצא טיגרי אשר הגישו בקשה לפתיחת תיק המקלט שלהם בשל המצב השורר בחבל טיגריי יקבלו רישיון לפי סעיף 2(א)(5) לחוק הכניסה לישראל עד לסיום הטיפול בפנייתם". בהמשך, בעקבות פניה נוספת של העותרים שפירטה בין היתר בעיות וחסימים למימוש המהלך של הגשת בקשת מקלט או בקשה לפתיחת תיק המקלט של אזרחי אתיופיה ממוצא טיגרי, נשלחה לעותרים תשובה משם הרשות לפיה אין בכוונתה לפתוח מחדש בקשות מקלט שנדחו בעבר, אלא רק לתת רישיון ישיבה לפי סעיף 2(א)(5) לחוק עבור "אלה שעניינם נבחן ונמצא כי הם משתייכים לחבל טיגראי", וכי החלטה זו תיבחן מעת לעת.
3. בינתיים, חוסר היציבות באתיופיה התפשט בחלקים נרחבים במדינה, עם התפרצות קונפליקטים אלימים באמהרה, אפאר, אורומיה ואיזורים נוספים. לצד פגיעה בביטחון, ביציבות הפוליטית ובזכויות האדם של אזרחי אתיופיה, הלחימה הנרחבת תרמה להחמרה המשמעותית במצב ההומניטרי במדינה.
4. לכן, בחודש מרץ 2022 פירסמה נציבות האו"ם לפליטים קריאה לכל המדינות לאפשר לאזרחים שבורחים מאתיופיה גישה לשטחן, ולהבטיח כיבוד של עיקרון אי-ההחזרה לגביהם. הנציבות ציינה שיש לטפל בכל בקשה להגנה של אזרחים ותושבים לשעבר מאתיופיה בהליכים הוגנים ויעילים, בהתאם לדיני הפליטים הבינלאומיים והמקומיים. הנציבות הוסיפה שהיא סבורה שאדם שברח מכל אחד מהסכסוכים באתיופיה עשוי לעמוד בקריטריונים לקבלת מעמד פליט. בנוסף, לאור חוסר היציבות הצפוי להימשך ומצב החירום

² Press Statement, Anthony J. Blinken, Secretary of State, War Crimes, Crimes Against Humanity, and Ethnic Cleansing in Ethiopia (Mar. 20, 2023), <https://www.state.gov/war-crimes-crimes-against-humanity-and-ethnic-cleansing-in-ethiopia>

ההומניטרי באתיופיה, הנציבות קראה למדינות לא לבצע החזרות כפויות לאתיופיה של אנשים שמוצאם בכל אחד מהאזורים שהושפעו מפעולה צבאית ו/או עקירה בעקבותיה, או נותרו לא יציבים כתוצאה מאלו, עד להתייצבות המצב. הנציבות הדגישה שהאיסור על החזרה בכפייה הוא סטנדרט מינימלי שצריך לחול עד לשיפור משמעותי במצב הביטחון, שלטון החוק וזכויות האדם באתיופיה, אשר יאפשר חזרה בטוחה ומכובדת של מי שנקבע לגביו שאינו זקוק להגנה בינלאומית. הנציבות הוסיפה שבנסיבות הקיימות, היא אינה רואה לנכון שמדינות ימנעו מאנשים הגנה בינלאומית בנימוק של קיומה של חלופת מגורים פנימית. עמדה זו של הנציבות עודנה בתוקף (עמדת הנציבות צורפה כנספח 4 לעתירה).

5. בשל הלחימה המתמשכת והנסיבות יוצאות הדופן באתיופיה, ב-21.10.2022 החליטה ממשלת ארה"ב להחיל על אזרחי אתיופיה ומחוסרי אזרחות שהתגוררו לאחרונה באתיופיה הגנה זמנית (Temporary Protected Status) – המאפשרת שהות ועבודה בארה"ב. תוקף הזכאות של אזרחי אתיופיה בארה"ב למעמד הגנה זמנית נקבע למשך התקופה המקסימלית שהחוק הפדרלי מאפשר – 18 חודשים, עד ליום 3.12.6.2024

6. בינתיים, בישראל, למרות ההנחייה הברורה של נציבות האו"ם לפליטים כי יש לטפל בכל בקשה להגנה של אזרחים אתיופים בהליכים הוגנים ויעילים, בהתאם לדיני הפליטים, ולמרות עמדתה כי אדם שברח מכל אחד מהסכסוכים באתיופיה עשוי לעמוד בקריטריונים לקבלת מעמד פליט – בחרה הרשות דווקא להפסיק לבחון בקשות מקלט של אתיופים שבישראל, לרבות בקשות לפתיחת תיקי מקלט של מבקשים מחבל טיגראי. לצד זאת, בתיק פרטני כבר במרץ 2022 הרשות הודיעה שלאור המלחמה באתיופיה אין צפי להרחקת מוחזקים במשמורת למדינה, אך נמנעה בשלב זה מלהכריז על מדיניות כללית של הגנה זמנית מפני הרחקה (ר' נספחים 11 ו-12 לעתירה).

7. בתגובתה מיום 13.6.2023 במסגרת עמ"נ (מנהלי תל אביב-יפו) 1003-10-22 ווקגרה נ' רשות האוכלוסין וההגירה, משרד הפנים (להלן: "עניין ווקגרה"),⁴ הרשות חזרה על הודעתה מיום 2.11.2021 כי אזרחי אתיופיה מחבל טיגראי שהגישו בקשת מקלט שלא הוכרעה או ביקשו לפתוח תיק המקלט שלהם בשל המצב בטיגראי – יקבלו רישיון לפי ס' 2(א)(5) לחוק הכניסה לישראל "עד לסיום הטיפול בעניינם". הרשות לא עדכנה על ה"הבהרה" ששלחה לעותרים ב-6.12.2021 לפיה אין בכוונתה לפתוח מחדש בקשות מקלט שנדחו בעבר, אלא רק לתת למבקשים זאת רישיון ישיבה כאמור. בהתייחס לאזרחי אתיופיה שאינם מטיגראי, הודיעה הרשות כי לאור עמדת גורמי המקצוע במשרד החוץ בדבר חוסר היציבות האתיופיה ו"פוטנציאל לסכנה מוגברת לכלל השבים לאתיופיה" (גם מי שאינם מחבל טיגראי) שאינו ניתן לשלילה, החליטה כי עד לקבלת עמדה נוספת ממשרד החוץ תיוותר על כנה מדיניות הרשות בכל הנוגע למבקשי מקלט מטיגראי, אך לא תורחב ביחס לכלל מבקשי המקלט מאתיופיה, ואילו **ביחס לכלל אזרחי אתיופיה השהים בישראל תוחל מדיניות אי-הרחקה "עד להשלמת התמונה כאמור"**. למרות ההכרה בשינוי

³ [DHS Designates Ethiopia for Temporary Protected Status for 18 Months \(21.10.2022\)](#). לפרסום ברשומות ר' [Designation of Ethiopia for Temporary Protected Status, 87 FR 76074](#).

⁴ הליך שעסק בדחיית הרשות את בקשתם של המערערים, אזרחי אתיופיה, לפתוח את בקשת המקלט שלהם מפאת שינוי הנסיבות לאור המלחמה באתיופיה.

הנסיבות באתיופיה, הרשות עמדה על כך שלא תאפשר למערערים באותו הליך או למבקשי מקלט אחרים אזרחי אתיופיה לפתוח מחדש את תיק המקלט שלהם.

8. ביום 23.8.2023 ניתן פסק הדין בעניין ווקגרה, ובו נקבע, בין היתר, כי:

"לא זו בלבד ש[מאז פרסום עמדת נציבות האו"ם לפליטים והחלטת ממשלת ארה"ב] המצב באתיופיה לא השתפר, אלא שמדינת ישראל פרסמה אזהרת מסע לאזרחי להימנע מנסיעה לשם [אזהרת מסע שעודנה בתוקף⁵ – הח"מ] [...] המציאות המתוארת בדו"ח נציבות האו"ם לפליטים ובהודעת מחלקת המדינה מארה"ב, היא מציאות קיצונית המהווה סיכון ממשי לחיי אדם בכלל, ולחיי ילדים בפרט, כפי שאף ציין משרד החוץ. במצב דברים זה מוגנים אזרחי אתיופיה מהחזרה לארצם מכוח עקרון אי ההחזרה באמנת הפליטים" (פס' 19-20, ההדגשות הוספו).

לאור זאת, קבע בית המשפט כי:

"כאשר המדיניות היא של אי-הרחקה, על הרשות לקבוע קטגורית כי כלל אזרחי אתיופיה יהיו זכאים לאשרה זמנית כאילו הגישו בקשות מקלט הממתנות להכרעה, או לאפשר להם לקבל את הזכויות המנויות באמנה בדרך אחרת. השהיית ההחלטה יחד עם מניעת היכולת להתפרנס ולכלכל את עצמם – מפרה את אמנת הפליטים" (פס' 31, ההדגשה הוספה).

9. הרשות לא ביקשה לערער על פסק הדין ועל הקביעות בו, והוא חלוט. למרות זאת, הרשות הפרה את הוראת פסק הדין, ולא הנפיקה לאזרחי אתיופיה רישיונות ישיבה כפי שנקבע בו.

10. במקביל, בהליך פרטני של עוררת אתיופית, הודיעה הרשות לבית הדין לעררים כי "כפי שהודיעה [בעניין ווקגרה], בעת הזו חלה מדיניות אי הרחקה של אזרחי אתיופיה" (ההדגשה במקור) (ר' נספח 14 לעתירה).

11. אם כן – לא יכולה להיות מחלוקת שלכל הפחות החל מיום 13.6.2023 משרד הפנים מחיל לגבי אזרחי אתיופיה ששוהים בישראל מדיניות אי-הרחקה (כאשר בפועל, נראה שחדל מלבצע הרחקות למדינה כבר במרץ 2022 – על פי עדכון שהרשות הגישה בתיק פרטני). זאת במקביל להשהיית בחינת בקשות מקלט של אזרחי אתיופיה, ואף חסימת האפשרות בפניהם להגיש לפתיחה מחדש של בקשת מקלט לאור שינוי הנסיבות הקיצוני במדינתם.

12. בחודשים שחלפו מאז הודיעה הרשות על החלת מדיניות אי-הרחקה על אזרחי אתיופיה, מצב זכויות האדם במדינה נותר חמור ביותר, ובחלק משטחה, בפרט באיזורים אמהרה ואורומיה, המצב הבטחוני אף הדרדר. בהתאם, מדיניות ההגנה הזמנית שהחילה ארצות הברית ועמדת נציבות האו"ם לפליטים ביחס להחזרות לאתיופיה עומדות בתוקפן. למרות זאת, ביום 7.1.2024 העביר מנכ"ל הרשות לשר הפנים את המלצתו לפיה

⁵ משרד החוץ, אתיופיה – המלצות

לא קיימת מניעה בהחזרתם של אזרחי אתיופיה, כולל אזרחי אתיופיה מחבל טיגריי, חזרה למדינתם – המלצה ששר הפנים קיבל בהחלטתו מיום 8.1.2024, ושכנגדה מוגשת העתירה דנן.

13. ההחלטה עצמה, ההמלצה והחומרים שעליהם הן התבססו לא פורסמו, והעותרים למדו על ההחלטה מהודעת דוברות שפורסמה באנגלית ועברית בלבד באתר הרשות. בהודעה נכתב שהחל מיום 10.2.2024 יחלו הליכי אכיפה נגד אזרחי אתיופיה שאינם מחזיקים ברישיון ישיבה (כאשר במקביל, הפסיקה הרשות להאריך רישיונות ישיבה לאזרחי אתיופיה שקיבלו רישיונות מכוח מדיניות אי ההרחקה, לרבות מבקשי מקלט מחבל טיגראי).

14. ביום 21.1.2024 פנו העותרים 1 ו-2 אל שר הפנים, שר החוץ והיועצת המשפטית לממשלה, בדרישה בהולה כי תבוטל החלטת השר, בנימוק שהיא עומדת בסתירה למידע המעוגן בשלל מקורות בינלאומיים מהימנים אשר מצביעים על הפרות קשות וחמורות של זכויות אדם באתיופיה גם בימים אלו, וכן מנוגדת לכללים בינלאומיים הנוגעים להסרת הגנה זמנית. במקביל התבקשה הרשות לאפשר לאזרחי אתיופיה שבישראל להגיש בקשה פרטנית למקלט, גם אם בקשה שהגישו בעבר נדחתה, וזאת לאור שינוי הנסיבות הקיצוני במדינתם. בנוסף ביקשו העותרים כי תפורסם באופן מיידי ובאופן מלא התשתית העובדתית שעליה התבססה החלטת השר, באופן שיאפשר ביקורת ציבורית ושיפוטית עליה טרם הוצאתה לפועל, וכי ביצוע ההחלטה יעוכב עד למסירת המידע ומתן אפשרות לביקורת ציבורית ושיפוטית כאמור. הפנייה סקרה בהרחבה מקורות מידע מהימנים ופומביים, המצביעים על כך שהמצב באתיופיה מבחינה ביטחונית, פוליטית והומניטרית חמור מאוד, עד כדי סכנת חיים מיידיית לתושבי אזורים נרחבים במדינה ואוכלוסיות שלמות בה, וכי לא אירע באתיופיה שינוי נסיבות שמצדיק קבלת החלטה חפוזה וקריטית שכזו. לפנייה צורפה חוות דעת עדכנית של מר מרטין פלאוט, עיתונאי וחוקר המתמחה בקרן אפריקה ובדרום אפריקה, לפיה כל גירוש של טיגרים לאתיופיה יעמיד אותם בסכנה חמורה, וגם לאתיופים מאזורים אחרים צפויה סכנה להיפגע מעימותים מזוינים מתמשכים ומחוסר גישה למזון (נספח 3 לעתירה).

15. ביום 29.1.2024 התקבל אצל העותרים מענה מטעם מר אייל סיסו, מנכ"ל הרשות, במסגרתו נדחו מרבית בקשותיהם העותרים. בכלל זאת, נטען כי הרשות מעולם לא החליטה על יישום מדיניות כאמור, אלא רק החליטה שלא להרחיק אזרחי אתיופיה ששוהים בישראל עד לסיום בדיקת המצב במדינה וקבלת התייחסות עדכנית מגורמי המקצוע הרלוונטיים (מבלי להסביר מה ההבדל בין זה לבין הגנה זמנית מפני הרחקה, וכיצד האמור מתיישב עם הודעת הרשות בהליכים משפטיים ועם הקביעות בעניין **ווקגרה**). בנוגע לטענת העותרים כי יש לאפשר, כפי שמחייב הדין, לאזרחי אתיופיה להגיש בקשת מקלט, גם אם בקשה שהגישו בעבר נדחתה, לאור שינוי הנסיבות הקיצוני שחל באתיופיה, נמסר כי מי שרוצים להגיש בקשה לפתיחת תיק מקלט "יהיה עליהם לתמוך את בקשתם באסמכתאות מתאימות שמלמדות על שינוי נסיבות שיש בו כדי להשליך על עניינם הפרטני מאז התקבלה ההחלטה המקורית בבקשתם למקלט מדיני" – מבלי לפרט כיצד יוכלו לעשות זאת בפועל, לאור החסמים הטכניים שמציבה הרשות להגשת בקשת מקלט עבור מי שהגיש בעבר בקשה שנדחתה.

16. למענה צורפו החלטת השר והמלצת המנכ"ל. בנוסף צורפה סקירה מקצועית שנערכה על ידי יחידת הטיפול במבקשי מקלט ברשות שעליה נטען שהתבססה ההחלטה, אלא שעיון בסקירה מגלה שלא זו בלבד שהמצב באתיופיה לא השתפר ברמה שתאפשר חזרה בטוחה וסבירה של אתיופים למדינתם, אלא שבחלקים

נרחבים של המדינה המצב הפוליטי, הביטחוני וההומניטרי נמצא במגמת החמרה. באשר לחוות הדעת של משרד החוץ שעליה התבססה החלטה, נמסר במענה, ללא פירוט או הנמקה, כי "מדובר במסמך חסוי שלא ניתן להעבירו". לצד זאת נמסרה "פראפראזה" מטעם המנכ"ל ביחס לתוכן חוות הדעת, ונאמר שעל פי עמדת משרד החוץ, ניתן לאפשר החזרת אזרחי אתיופיה למדינתם "**בכפוף לבדיקה פרטנית של בקשות למקלט מדיני וככל שהם מוחזרים לאזור ספציפי בתוך אתיופיה שאינו מקום מוצאם, לצד היעדר סכנת רדיפה, באותו אזור, לכך שהאזור של חלופת המגורים המוצעת יעמוד בדרישות ש[נקבעו] בבית המשפט העליון לעניין זה**" (ההדגשה לא במקור). המלצה זו לא הוטמעה בהחלטת השר.

17. לאור תשובה זו, למחרת 30.1.2024 פנו העותרים אל מנכ"ל הרשות בבקשה שיבהיר כיצד אזרחי אתיופיה אשר בקשת המקלט שלהם נדחתה בעבר יכולים לפנות אל הרשות בבקשת לבחון את בקשתם פעם נוספת, בהינתן החסמים הטכניים להגשת בקשה כאמור. בנוסף העותרים הבהירו כי הדין הבינלאומי והמקומי מחייבים בחינה פרטנית של טענותיו של מי שטוען לסכנה לחיים או לחירות אם יוחזר למדינתו (גם אם טענותיו לא עולות כדי עילת מקלט). לכן ביקשו העותרים לדעת כיצד ייבחנו טענותיהם של מבקשי הגנה מפני הרחקה כאמור. פניה זו לא נענתה.

18. כשבועיים לאחר פרסום ההודעה על החלטת שר הפנים באתר רשות האוכלוסין (וככל הידוע לח"מ, לאחר פנייתן למשיבים טרם הגשת עתירה זו), החלו פקידי הרשות במתקני האכיפה לחלק למתייציבים אזרחי אתיופיה, לרבות מבקשי מקלט אשר בחינת בקשתם טרם הושלמה, תרגום לאמהרית של ההודעה, ושבה מצוין שהם נדרשים לצאת מישראל עד ליום 10.2.2024. ההודעה לא הבהירה למי שיש לו בקשת מקלט פתוחה או זכאי לרישיון ישיבה מסיבה אחרת שהוא מוגן מפני הרחקה. **ההודעה גם לא סיפקה שום מידע כיצד אדם שחושש לחייו או חירותו אם יוחזר לאתיופיה, או שקיימת לו עילת מקלט, יוכל להעלות את טענותיו.** ביום 28.1.2024 פירסמה הרשות תרגום לאמהרית של ההודעה באתר האינטרנט שלה.

19. החשש כי בתוך ימים ספורים יימצאו אזרחי אתיופיה, ביניהם גם אנשים המשתייכים לקבוצות פגיעות במיוחד כגון ילדים, נשים, קורבנות לסחר בבני אדם, קשישים ואנשים הזקוקים לטיפול רפואי, מאחורי סורג ובריה ובפני גירוש שיעמיד את חייהם וחירותם בסכנה לא מותיר ברירה בידי המבקשים, אלא לפנות לבית משפט נכבד זה בבקשה לסעד.

נימוקי הבקשה למתן צו ביניים וצו ארעי

סיכויי הצלחה של העתירה טובים

20. כפי שנטען בעתירה, **החלטת השר לא נתמכת בתשתית עובדתית**. הסקירה המקיפה שערכו המבקשים וחוות הדעת המקצועיות שצורפו לעתירה מעלות כי ההחלטה לא מתיישבת עם המצב הביטחוני, הפוליטי וההומניטרי החמור והמסוכן באתיופיה, אשר בחלקים נרחבים במדינה נמצא במגמת החמרה.

21. יתרה מכך, תמונה זו לא עולה רק מהסקירה שערכו המבקשים, ולא רק מחוות הדעת שצירפו, אלא גם מהסקירה העובדתית שערכה המשיבה עצמה. סקירת יחידת הטיפול במבקשי מקלט שעליה לכאורה ביסס השר את המלצתו מגלה שלא זו בלבד שהמצב באתיופיה לא השתפר ברמה שתאפשר חזרה בטוחה וסבירה של אתיופים למדינתם, אלא שבחלקים נרחבים של המדינה המצב נמצא במגמת החמרה. בין

היתר, הסקירה מתארת את הלחימה המתמשכת בין הצבא הלאומי למיליציות החמושות במדינה, ו**שראש המודיעין של אתיופיה הודה שהממשלה איבדה שליטה באזורים מסוימים במדינה**. באיזור אמהרה למשל מתואר בסקירה **מצב מסוכן שנמצא במגמת הדרדרות**. לצורך ההמחשה, נצטט חלק מהתיאור:

"[נוצרה באמהרה] דינמיקה ביטחונית מדאיגה עם לחימה מתמשכת [...] המצב מתדרדר בהדרגה למצב מורכב מאוד המוביל למספר מקרי מוות של אזרחים, פציעות, עקירות ואתגרים וצרכים הומניטריים מורכבים עבור אלפי אנשים ברחבי האזור [...] העימותים החמושים נמצאים בעקומה הולכת וגוברת [...]. **מצב החירום והעוצר שהוכרז ב-4 באוגוסט נשמר**, המצב הביטחוני צפוי להישאר הפכפך באזור [...]" (ההדגשה במקור).

גם באורמיה על פי הסקירה קיימת סכנה ממשית לחיים, לביטחון האישי ולחירות בשל מיליציות ששולטות בשטחים גדולים באיזור ונמצאות במגמת התרחבות. נצטט חלק מהסקירה:

"[מיליציות ה-OLF] גדלה באופן אקספוננציאלי וכעת היא שולטת בשטחים גדולים במקומות כפריים ברחבי האזור. [...] דיווחים על המשך אלימות, עקירה וחוסר ביטחון מצביעים על כך כי יידרשו מאמצים צבאיים מוגברים כדי להשיג שליטה מלאה על אזור ולעקור מן השורש את המרד [...]. המיליציות הובילו לחץ חמור על אוכלוסיות מקומיות באורמיה ובצעו ככל הנראה טבח בבני האמהרה המתגוררים באזור זה".

בנוסף, הסקירה מביאה את עמדת נציבות האו"ם לפליטים שהוזכרה לעיל לפיה אין לבצע החזרות לאתיופיה.

22. לאור ממצאים אלו שהובאו למנכ"ל הרשות על ידי גורמי המקצוע במשרדו, כלל לא ברור כיצד הגיע דווקא למסקנה הפוכה, לפיה חלו באתיופיה "תמורות חיוביות" שמאפשרות החזרה של אזרחי אתיופיה למדינתם, ומדוע השר אימץ המלצה זו.

23. אמנם עמדת משרד החוץ נותרה, מסיבות עלומות, "חסויה" כדברי המנכ"ל, אך מתמצית חוות הדעת שהעביר במסגרת תשובתו לעותרים מיום 29.1.2024, עולה שמשרד החוץ המליץ שהחלטה על החזרת אתיופים למדינתם צריכה להתקבל רק "**בכפוף לבדיקה פרטנית**" של בקשות למקלט מדיני וככל שהם מוחזרים לאזור ספציפי בתוך אתיופיה שאינו מקום מוצאם, לצד היעדר סכנת רדיפה, באותו אזור, לכך שהאזור של חלופת המגורים המוצעת יעמוד בדרישות ש[נקבעו] בבית המשפט העליון לעניין זה" (ההדגשה הוספה). גם עמדה מקצועית זו לא אומצה בהחלטת השר. אם כן, **החלטת השר גם חורגת מהמלצת גורמי המקצוע שבהם נועץ** שכן, כמפורט בעתירה ובבקשה זו, אין בפועל כיום נתיב או מנגנון אליו יכולים אזרחי אתיופיה השוהים בישראל לפנות לצורך בדיקה פרטנית של עניינם.

24. על רקע זה, עולה כי בהחלטתו **השר לא לקח בחשבון את זכויות האדם הבסיסיות ביותר של מושאי ההחלטה**, וזאת בניגוד לדין לפיו על רשות מינהלית לשקול בין יתר שיקוליה את חובתה לצמצם פגיעה בזכויות יסוד (בג"צ 987/94 יורונט קווי זהב (1992) בע"מ נגד שרת התקשורת, פ"ד מח (5) 412, 433). התעלמות משיקולים רלוונטיים אלה יכולה, כשלעצמה, להביא לפסלותה של ההחלטה המינהלית (ר' דנג"ץ 3229/93 **ויכסלבאום נ' שר הבטחון** פ"ד מט (2) 195, פסי' 7 לפסק דינה של כבי' השופטת דורנר).

25. בנוסף, צורה זו של קבלת החלטה אינה מתיישבת עם כללי המשפט המינהלי המחייבים פרסום החלטות בכלל, ופרסום הנימוקים והתשתית העובדתית שבבסיס ההחלטות בפרט.
26. העתירה מבוססת היטב אף בהיבט של חובות המדינה על פי עקרון אי ההחזרה, וסבירות ההחלטה לאור כללי המשפט הבינלאומי. על בסיס הסקירה העובדתית בעתירה וכפי שגם עולה מסקירת יחידת הטיפול במבקשי מקלט ועמדת נציבות האו"ם לפליטים, החלטת שר הפנים ואופן יישומה על ידי הרשות עולים כדי הפרה מפורשת של עקרון אי-ההחזרה, לפיו אין לגרש אדם למקום שבו יועמדו חייו או חירותו בסכנה. כאמור בעתירה, מדובר בעיקרון כללי אשר חל על כל סמכות שלטונית שעניינה גירוש אדם מישראל, והוא חלק מהמשפט הבינלאומי המנהגי המחייב. בהתאם, עקרון אי ההחזרה גם מעוגן ב"נוהל הטיפול במבקשי מקלט מדיני בישראל" של המשיבה 2. בנוסף, המבקשים מראים בעתירה שלאור המצב באתיופיה, כאשר מעורבים בהחלטה על הפסקת ההגנה הזמנית קטינים, היא מפרה גם את עיקרון טובת הילד (שיקול שלא ניתנו לו כל התייחסות, לא כל שכן משקל, בהחלטה).
27. חומרת הפרה של עיקרון אי ההחזרה מתעצמת עוד יותר לנוכח מדיניות הרשות, לכל הפחות מאז הודעתה על מדיניות אי-ההרחקה, שלא לאפשר למבקשי המקלט האתיופים שבקשתם למקלט נדחתה בעבר, לפתוח מחדש את תיק המקלט שלהם, למרות שינוי הנסיבות המשמעותי שחל במדינתם מאז נדחתה בקשתם. מדיניות זו של הרשות מהווה הפרה של דיני הפליטים, של כללי המשפט המנהלי ואף של עמדת משרד הפנים בעצמו, כפי שהוצגה בהליכים משפטיים אחרים. גם כעת, הרשות לא מסבירה לציבור האתיופי או לעותרים כיצד אנשים שיש להם חשש מבוסס היטב מפני רדיפה באתיופיה יכולים להגיש בקשה לפתיחת תיק המקלט שלהם. למעשה עולה שלא עומדת אפשרות מעשית לעשות כן ואף אם הייתה, פרק הזמן הקצר שניתן לאזרחי אתיופיה לעשות כן לצד הפרסום החלקי של החלטה, מעלה כי לא יספיקו לעשות כן לפני שיעצרו ויגורשו.
28. יתרה מכך, למרות שהדין הבינלאומי והמקומי מחייבים זאת, המשיבים 1 ו-2 לא מעמידים שום מנגנון לבחינת טענות אינדיבידואליות להגנה בינלאומית עבור אנשים שנשקפת להם סכנה באתיופיה ולא עונים על ההגדרה המצומצמת לקבלת מעמד פליט, מכוח עיקרון אי ההחזרה לפיו המדינה לא מרחיקה אדם למקום שבו נשקפת סכנה לחייו או לחירותו.
29. מכל האמור עולה שסיכויי ההצלחה של העתירה גבוהים מאוד.

מאזן הנוחות נוטה לטובת המבקשים

30. אל מול האינטרס של המשיבים להוציא לפועל את מדיניותם החדשה באופן מידי, עומד הסיכון הממשי לחייהם של גברים, נשים וילדים אזרחי אתיופיה ששוהים כעת בישראל, וכן הסיכון שיעמדו בפני אלימות קשה, עינויים, ענשיה אכזרית, בלתי אנושית ומשפילה, תקיפות מיניות, גירוש ועקירה, כליאה שרירותית, דיכוי פוליטי, רעב וצמא קיצוניים ומחלות. משקלן של הזכויות המוטלות על הכף, מחייב להכריע לטובת הבקשה לצו ביניים וצו ארעי.
31. אם לא יינתנו הצווים המבוקשים, עלול הדבר לסכל את תכלית העתירה, שנועדה בראש ובראשונה להגן על חיי אדם, ולצורך עריכת ביקורת שיפוטית על ההחלטה הטרייה של המשיבים 1 ו-2 והחלטה הכמעט

מיידית. עד שתוכרע העתירה עלולים רבים מן האנשים מושאי העתירה להיות מגורשים למקום סכנה והתוצאות יהיו, כמובן, בלתי הפיכות. זאת אל מול פגיעה מוגבלת באינטרס המשיבים הנובעת מהארכת שהייתם של מספר נתון של אנשים בישראל, לתקופה קצובה בזמן ועד בירור טענותיהם של המבקשים במסגרת הליך זה.

32. גם במקרים בהם דובר בהרחקתו מישראל של **מבקש מקלט בודד** שבקשתו למעמד בישראל נדחתה, נקבע בפסיקה שכאשר עסקינן בטענה לסכנת חיים הנשקפת למגורש מישראל, יטה מאזן הנוחות לטובת הוצאת צו ביניים. כך למשל בעע"מ 5937/13 פלוני נ' **מדינת ישראל – משרד הפנים** (22.10.2013), שם נפסק כי:

"המשקל שיש ליתן לכל אחד משני השיקולים האמורים מחייב התאמה לאופיו של ההליך ולטיבן של הטענות המועלות במסגרתו. כך, בהליך שבמרכזו בקשה לקבלת מקלט מדיני – כבמקרה דנן – הנסוב על טענות בדבר רדיפה וסכנת חיים הנשקפת למבקש במדינת מוצאו, יש לטעמי ליתן משקל מיוחד לעובדה כי הכרעתו של בית המשפט בשלב הסעד הזמני עשויה להשליך על שלומו ובטחונו של מבקש המקלט" (פסקה 5 לפסק הדין, ההדגשה הוספה).

33. עוד קבע בית המשפט העליון כי גם אם קיים קושי לאמוד את סיכויי הצלחתו של הליך משפטי, **בהעדף עילה מיוחדת הקשורה באינטרס ציבורי רב, חשיבות מאזן הנוחות נוטה לטובת עיכוב הגירוש של המבקש** (עע"מ 5639/09 צ'רניקוב נ' **משרד הפנים**, החלטה מיום 3.8.2009).

34. בבר"ם 7582/12 פריידי נ' **משרד הפנים** (13.12.2012), דן כב' השופט פוגלמן בעניינו של מבקש מקלט שבקשתו למקלט נדחתה, והבהיר כי "**באופן מעשי דחיית הבקשה לצו ביניים, והרחקתו של המבקש לארצו, תביא לסיכול הדיון בעתירה לגופה. בנסיבות אלה, שיקולי מאזן הנוחות – שהם כאמור אבן הבוחן המרכזית – מטילים אפוא את הכף לטובת המבקש"** (ההדגשה הוספה). רציונל זהה מתקיים בעניינו.

35. כאמור לעיל, החלטות המורות על מתן המבוקש כאן ניתנו על ידי בית משפט נכבד זה בעבר בהליכים דומים שעסקו בהפסקת מדיניות של הגנה זמנית מפני הרחקה.

36. בהקשר זה יצוין שבכל הנוגע להתראה ו"תקופת ההתארגנות" שהרשות נתנה לאזרחי אתיופיה, ההחלטה הנתקפת בעתירה דנן עוד פחות סבירה ועוד יותר פוגענית מההחלטה שנתקפה בעת"מ 18-12-69543-12 **המוקד לפליטים ולמהגרים ואח' נגד רשות האוכלוסין וההגירה**. בעוד שאז, ניתנה במסגרת ההחלטה התראה קצרה של 90 יום, בהחלטה הנתקפת בעתירה דנן ניתנה התראה של 30 יום בלבד, כאשר תרגום לאמהרית של ההודעה על הפסקת ההגנה הופץ (ככל הידוע לח"מ) כשבועיים לאחר פרסומה באתר האינטרנט של הרשות.

צו הביניים נועד לשימור המצב הקיים

37. בקשה זו מתחזקת לנוכח העובדה שבקשתם של המבקשים היא שימור המצב הקיים עובר למתן ההחלטה.

38. באשר לבקשה כי במסגרת הסעדים הזמניים יורה בית המשפט למשיבה להנפיק לכלל אזרחי אתיופיה שאינם מחזיקים כעת ברישיון רישיונות ישיבה כאילו הגישו בקשות מקלט הממתינות להכרעה – הרי

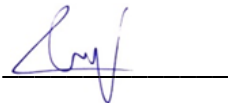
שמדובר בשימור המצב המשפטי הקיים כפי שנקבע בפסק הדין בעניין ווקגרה. העובדה שעד כה המשיבה הפרה את פסק הדין אינה מפחיתה מכך שזהו המצב המשפטי הקיים שאת שימורו מבוקש כאן. אי מתן סעד זה יהיה בבחינת הוספת חטא על פשע. ראו לעניין זה קביעתו של בית המשפט לעניינים מינהליים בבאר שבע בעת"מ 37022-05-22 אבו עסא ואח' נ' משרד הפנים (החלטה מיום 12.1.2023):

"עקרון החוקיות וההקפדה על שלטון החוק אינם מותרים אפשרות לרשות לפעול בניגוד לתקנות מרשם האוכלוסין. העובדה כי הרשות לכאורה נוהגת כך שנים ארוכות אינה יכולה להוות נימוק לדחיית הבקשה לצו ביניים, דחייה שמשמעותה מתן הכשר של בית המשפט לנהוג שלא על פי המצב החקיקתי הקיים" (פס' 8, ההדגשה הוספה).

דברים אלה נקבעו בהקשר של בקשה של צו ביניים שעניינו קיום תקנות, אך הם יפים גם לעניין צו ביניים לקיום הוראות פסק דין חלוט.

39. בנוסף, הבקשה להותיר בידם אזרחי אתיופיה בישראל את רישיונות הישיבה בהם הם מחזיקים, ולאילו מהם שאינם מחזיקים ברישיונות ישיבה להנפיק להם רישיונות כפי שנקבע בעניין ווקגרה, עד להכרעה בעתירה – מתיישבת גם עם הכלל הקבוע בסעיף 1(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, לפיו שהייתו של כל אדם בישראל צריכה להיות על פי רישיון ישיבה.

לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לתת צו ארעי במעמד צד אחד, ולאחר קבלת תגובת המשיבים, לתת צו ביניים עד למתן פסק דין בעתירה.

מירב בן-זאב, עו"ד

נטע מישלי, עו"ד

מיכל שוורץ, עו"ד

ב"כ המבקשים

5.2.2024